

Jesu Societas

412

Eccles. 45. 14. bovab, sū JE SU nomine, quæ effulgebat in capite summi Hebraeorum Pontificis: & de qua Exod. 28. 36. Facies & laminam de auro purissimo, in qua sculps opere cælatores, sanctum Domino. Ligabisque eam vitta hyacinthina, & erit super tiaram imminens frontis Pontificis.

Exo. 28. 36. Cæterum expendas, quibus vinculis alligari dicitur agnus illi circumcisus, & Rex purpleus. Planè non invitus, sed amore captus tantæ tamque speciosæ spontæ illigari dicitur canalis, sū transcurſib; purpureis; id est cincinns maximo-pere rubris, sū sanguineis quasi in ipso purpuræ tintu, ac natus sanguine immerſis. Ita explicant R. Salomon, & R. Abbe-nezra, & ex illis non pauci; Capillos (ait Legionensis) translate canales vocat, duæ similiudine ab aqua, que cim per canales decurrit, crissari dicitur, quemadmodum capilli feminarum oblongi, & per humeros earum effusi crissantur, undareque, & ipsi dicuntur humeris, verbo ab aquis translatis. Martyres profecto nostri proprio sanguine jugiter imbuti, ex quorum vulneribus pro Christi amore suscepimus, quasi per canales purpleos, cruor defluit, cincinnsunt, & arctissima vincula, quibus nostrum Sodalitium sibi agnum circumcisum, & JE SU nomen alligavit pulcherimè. Et quidem nullum excogitari poterat fortius, & elegantius ornamentum; quo & alligaretur, & affulgeret melius hoc divinissimum nomen, quam Martyrum sanguis, & vulnera auro, & gemmis pretiosiora. Vide si huc spectat illud Canti. 4. 1. Capilli tui sicut greges caprarum, quæ ascenderunt de monte Galaad; id est, de monte Martyrii, sū Martyrum. Et observa, prima sodalitii nostra fundamenta ja-eta fuisse in monte Martyrii. Adeò splendebat, & pulchrefebat Jehovah, seu Jeſu nomen olim in summi Sacerdotis aurea corona insculptum, ut Siracides dicat cap.

Legion.

Eccles.

45. 14.

1418 Desiderio oculorum ornata. Id est quidquid gratum, & jucundum, quidquid pulchrum, & elegans oculi aspicere cupiebant, tantum in ea corona, & nomine cernebatur. Sed unde, rogo, tanta Jeſu nomini pulchritudo, & elegantia? Procul dubio à sanguine in primis circumcisionis, & crucis; deinde à Martyrum cruce in fidei causa abunde effuso. Quid enim aliud portendebat symbolicè vitta illa hyacinthina, sū purpurea auream laminam ligans? Ita Japonius relatus suprà numero 296. Quid item aliud praesignabat incisiones quasi extenuates malorum granatorum spinosæ, & in acutissimum deficiente cacomum, quas in tiara Pontificia agnovit Josephus lib. 3. antiqui. cap. 11.? Quid rursus aliud oculis obiciebant septuaginta duo illa malo granata è simbria tunice Aaronis Hyacinthina dependentia, & adumbrantia Ecclesiæ Martyrum suo sanguine tintos? Pretiosa hac, & speciosa evanuerunt quasi vilia, & incompta, ubi Christi, & Martyrum nostrorum sanguis, & vulnera effulserent: sanguis enim à Christo, & pro Christo à nostris pugilibus effusus, ditor, & pretiosior est auro, gemmis, margaritis,occo, & hyacintho, gazisque universis veteris Synagogæ. Unde S. Hieron. relatus à Lippone.

In tiara
Pontificia
spina.

Joseph.

mano in catena ad cap. 28. Exodi: Quod olim in lamina monstrabatur, nunc in signo offenditur Crucis: auro legis, sanguis Evangelii (Christi nempè, & suorum Martyrum) pretiosior est. Hinc illud Davidicum Psal.

Ps. 71.

S. Hieron.

71. quod in Jesuitarum nomen à Jeſu deductum, & in crux ab eis causa hujus nominis profusum bellè cadit: Honorabile nomen eorum coram illo, Græcè, & Hebreæ est, pretiosum, charum, pulchrum, elegans. Ex Hebreo, & Chaldaeo transferunt multi cum S. Hieron. *Pretiosus sanguis illorum coram illo.* Inde pretiosum, & elegans in Jesuitis Jeſu nomen, quia inter rivulos sanguinis pretiosos; quibus demonstrant immensam nominis dignitatem, non gratis, sed cum sanguinis debito conjunctam, se suscepisse: neque enim melius sibi poterant alligari pulcherimè pulchrum Jeſu nomen, quam per canales, sū transcurſus crucis ex vulneribus defluens. Sententiosè ajebat Philo lib. de Agricultura nomina imponenda esse per antonomiam: Qui res velut per antonomiam considerant, facile assequuntur appellationes eorum proprias. Antonomica Jesuitarum martyra considera, & facile assequeris Jeſu nomen quo decorantur martyria illa sibi jure proprio vendicantis.

1419 Denique, ut multis interim parcam, Unde peten- huc advocari possunt quæ à num. 226. usque ad alia pro da 240. diximus de martyrio, quod præ- jesuiticis Martyribus elogia.

Illum Nominis appellatur; & Martires, Nomini assestori. Et ea item, quæ scripsimus à numer. 1050. ad 1060. ubi Martires esse statuimus adamantes, in quibus pretiosum Jeſu nomen celatur: inde enim adamantina viris Jesuitis constantia ad dira quæque infrae pectori subeunda, quam præ se ferunt insculptum Jeſu nomen. Et illa etiam, qua diximus à num. 1060. usque ad 1070. ubi Martires fixas esse Ecclesiæ columnas probavimus: certè non aliunde nisi à Jeſu nomine, quod in illis est inscriptum Apoc.

3. 12. Illud tamen hic observa ex Genes. Gen. 17. 5.

17. 5. additam nomini Abram nobilissimam litteram ex nobiliore, & diviniori nomine Jeſu nomen datum jesuitis cum onere san- guinis effun- dendi.

Jehovah decerpit: cum enim Abram diceretur, Abraham postea appellatus est in terpositione litteræ *He*, que bis repetitur in nomine tetragrammaton. Expende ve-

rò, quo onere factum hoc nominis incrementum, præscripta nempè sanguinis effusione per circumcisionis cultrum, quem subiit erant, & Abraham ipse, totaque ejus familia, & posteri Abrahamitæ: Prius quidem (ait Chrysostom.) nomini ejus litteræ additur: deinde circumcision imperatur. ser. 40.

Et quid mirum adsint sanguinis effusiones, & gladii ad vulnera stringantur, ubi vel una dumtaxat ex Dei nomine littera irradit; cum hoc unum litteræ divinissimæ austarium firmos, & stabiles instar columnarum reddat. Abraham, & Abrahamitas, quibus per additionem illius litteræ promisit Deus non modo se illis bona sua largiturum, verum & se ipsum; & aucterum eos sicut stellas coeli, & sicut terræ pulverem? Ita delicatè Chrysostomus ho- mil. 40. in Genes. Per elementi additionem in nomine, quasi in columna quadam indelebili S. Chrys. promissionem ei inscripti. Et Homil. 2. de verbis Ilaiae: Quemadmodum Reges prefe-

dis

Ejusque Martyres. Cap. II.

413

Etis suis aureas porrigit tabellas, Principatus signum; sic & Deus iusto illi honoris signum dedit literam. Communicavit Deus nostro Sodalitio non unam tantum nominis sui litteram, sed integrum JE SU nomen in tota sua magnitudine. Onus tamen cum honore tanto nobis imposuit effundendi non guttulas sanguinis per cultrum circumcisio-

nis, sed rivos crucis jugiter effuentes per crucis, per gladios, per lanceas, per sagittas, per dura, & dira quæque. O pondus nominis Jeſu! quis appendere, quis estimare valeat hoc nomen in pondere? Miratus dicit Cellensis Abbas Epif. 4. Sed pondus est non quod ferentes Jesuitas profert, sed quod honoret, erigat, firmet, & flabillat columnarum instar ad adversa quævis, saeva cruxiamenta subeunda propter Jeſum; a quo inter sanguinis effusiones irradiante tenent firmissime ingentes glorias, magna, & glorioſa cœli bona. Ut enim optimè Gillibertus Abbas ser. 5. in Cantic. Quæfusores est Nomen Christi. Nil pensus, nil optatus. Felix tamen qui Nominis hujus virtutem seclatur. Nomen Dei passivum esse dixit Tercullianus lib.

1. contra Marcio. cap. 7. Tentabis ad hoc de nomine Dei, ut passivo. Passivum Jeſu nomen; quia onerosum; quia Jeſus, quia Jesuitæ, vel nomine ipso patiuntur. Hoc pondus nominis Jeſu, quod in titulo Crucis fuit exaratum, Christi caput inclinavit, ut tradaret spiritum pro mundi salute: Matt. 27.

36. Et impofuerunt super caput ejus causam ipsius scriptam: Hic est Jeſus Rex Iudeorum. Ubi Sanctus Hieronymus: Nullam aliam invenerunt causam, nisi quod Jeſus esset. Impositum illi est Jeſus nomen, Jeſus vocabular, id est, salus, Salvator. Certè cum nomine ipso onus suscepit effundendi sanguinem, perferendi cruciamenta, & mortem opperendi. Sic humani generis confirmata salus stabilita bona, & omnis Ecclesiæ gloria perennata. Ut semel Jeſu nomine nostra est familia illustrata, hoc illi onus incubuit Cruces, & cruciatus subeundi: sic, per labores, per injurias, per martyria augmentarunt vehementer; sic totum penè orbum terrarum in vitam reformamus Christianam. O Jeſu Sodalitium! Sumpsi nomen, ex meritis, custodi, ut semper literis veritate vocabuli: verbis utor Theodorici Regis ad suum Felicem apud Castiodorum lib. 8. Epist. 10.

1422 3. Et infinitum quidem effet numerando percensere quot hujus Sodalitatis viri in hoc do-

cendi Evangelii, atque indicos homines ab impietate avocandi munere verberibus casi fuerint; quot vinculis obstricti, quot in carcere

misere contriti, quot inedia ferè consumpi, quot denique ob Christi nomen variis cruci- tuum generibus interierint. Possem hic re-

pendere trecentos spectatae sanctitatis, & doctrinae Jesuitas, quorum animos ita divini zeli ardor inflammat, ut pro fide, rati.

5. Infinitum quidem effet numerando per-

cenſere pene trecentos spectatae sanctitatis, & doctrinae Jesuitas, quorum animos ita sunt numeri.

6. Possem hic re-

cenſere pene trecentos spectatae sanctitatis, & doctrinae Jesuitas, quorum animos ita sunt numeri.

7. Possem hic re-

cenſere pene trecentos spectatae sanctitatis, & doctrinae Jesuitas, quorum animos ita sunt numeri.

8. Possem hic re-

cenſere pene trecentos spectatae sanctitatis, & doctrinae Jesuitas, quorum animos ita sunt numeri.

9. Possem hic re-

cenſere pene trecentos spectatae sanctitatis, & doctrinae Jesuitas, quorum animos ita sunt numeri.

10. Possem hic re-

cenſere pene trecentos spectatae sanctitatis, & doctrinae Jesuitas, quorum animos ita sunt numeri.

11. Possem hic re-

cenſere pene trecentos spectatae sanctitatis, & doctrinae Jesuitas, quorum animos ita sunt numeri.

12. Possem hic re-

cenſere pene trecentos spectatae sanctitatis, & doctrinae Jesuitas, quorum animos ita sunt numeri.

13. Possem hic re-

cenſere pene trecentos spectatae sanctitatis, & doctrinae Jesuitas, quorum animos ita sunt numeri.

14. Possem hic re-

cenſere pene trecentos spectatae sanctitatis, & doctrinae Jesuitas, quorum animos ita sunt numeri.

15. Possem hic re-

cenſere pene trecentos spectatae sanctitatis, & doctrinae Jesuitas, quorum animos ita sunt numeri.

16. Possem hic re-

cenſere pene trecentos spectatae sanctitatis, & doctrinae Jesuitas, quorum animos ita sunt numeri.

17. Possem hic re-

cenſere pene trecentos spectatae sanctitatis, & doctrinae Jesuitas, quorum animos ita sunt numeri.

18. Possem hic re-

cenſere pene trecentos spectatae sanctitatis, & doctrinae Jesuitas, quorum animos ita sunt numeri.

19. Possem hic re-

cenſere pene trecentos spectatae sanctitatis, & doctrinae Jesuitas, quorum animos ita sunt numeri.

20. Possem hic re-

cenſere pene trecentos spectatae sanctitatis, & doctrinae Jesuitas, quorum animos ita sunt numeri.

21. Possem hic re-

cenſere pene trecentos spectatae sanctitatis, & doctrinae Jesuitas, quorum animos ita sunt numeri.

22. Possem hic re-

cenſere pene trecentos spectatae sanctitatis, & doctrinae Jesuitas, quorum animos ita sunt numeri.

23. Possem hic re-

cenſere pene trecentos spectatae sanctitatis, & doctrinae Jesuitas, quorum animos ita sunt numeri.

24. Possem hic re-

cenſere pene trecentos spectatae sanctitatis, & doctrinae Jesuitas, quorum animos ita sunt numeri.

25. Possem hic re-

cenſere pene trecentos spectatae sanctitatis, & doctrinae Jesuitas, quorum animos ita sunt numeri.

26. Possem hic re-

cenſere pene trecentos spectatae sanctitatis, & doctrinae Jesuitas, quorum animos ita sunt numeri.

27. Possem hic re-

cenſere pene trecentos spectatae sanctitatis, & doctrinae Jesuitas, quorum animos ita sunt numeri.

28. Possem hic re-

cenſere pene trecentos spectatae sanctitatis, & doctrinae Jesuitas, quorum animos ita sunt numeri.

29. Possem hic re-

cenſere pene trecentos spectatae sanctitatis, & doctrinae Jesuitas, quorum animos ita sunt numeri.

30. Possem hic re-

cenſere pene trecentos spectatae sanctitatis, & doctrinae Jesuitas, quorum animos ita sunt numeri.

31. Possem hic re-

cenſere pene trecentos spectatae sanctitatis, & doctrinae Jesuitas, quorum animos ita sunt numeri.

32. Possem hic re-

cenſere pene trecentos spectatae sanctitatis, & doctrinae Jesuitas, quorum animos ita sunt numeri.

33. Possem hic re-

cenſere pene trecentos spectatae sanctitatis, & doctrinae Jesuitas, quorum animos ita sunt numeri.

34. Possem hic re-

cenſere pene trecentos spectatae sanctitatis, & doctrinae Jesuitas, quorum animos ita sunt numeri.

35. Possem hic re-

cenſere pene trecentos spectatae sanctitatis, & doctrinae Jesuitas, quorum animos ita sunt numeri.

36. Possem hic re-

Illustratur Martyrium SS. Pauli, Didaci, & Joannis, è Societate Jesu.

1424 *P*assio horum Japonicæ Ecclesiæ Protomartyrum habet singillatim distributa præconium. Multa quidem in eos egregie cadunt ex iis, quæ in universo hoc martyrii opere accurate versamus: cæterum hic quæ horum trium Christi athletarum propria sunt breviter illustrare aggredior. Etenim diversimodè, in fidei causa sunt divexati. In primis abscissa singulis finiffræ auriculæ pars est in Civitate Meacensi totius Japonis capite, populo adstante numero. Hoc etiæ ad ignominiam factum ab infidelibus, nostris tamen Martyribus extitit ad meritum, Deo autem ad gloriam, qui hoc quasi schemate voluit repræsentare statum illius populi, cui acerbae, & crudæ, incircumcisæ, & obdurata aures erant ad Evangelii verba auscultanda. *Cui loquar?*

Jere. 6. 10. (*quærit Deus, & queritur apud Jeremiam 6. 10.*) *& quem contestabor ut audiat?* Frustra sanè eis loquor, atque vociferor: *Ecce incircumcisæ aures eorum, & audire non posunt: ecce verbum Domini factum est illis in opprobrium, & non suscipient illud.* Quid ergo ut aditus in Japonos Evangelicæ prædicationi pateat? Circumciduntur nostrorum Martyrum aures: *Sic auditam fecit Deus gloriam vocis suæ: Isaï. 30. 30.* Nam innuchi Gentiles eo ipso die ad fidem Christianam traducti: ac si in tribus hisce pugilibus inspicent poenas sibi debitas pro obdurate, & incircumcisæ auribus. Sic Deus olim in Prophetarum operibus portentosum statum populi Israeliticæ, & poenas illi debitas portendebat non semel. De quibus noster Riber ad cap. 1. Oseæ numero suo 44. & sequentibus. Lege S. Bernardum serm. 28. in Cantica, ubi egregie expendit quo modo Centurio ad vocem Christi è

S. Bernard. Cruce pendens crediderit. *Auri Dei filius, auri formosus innoruit; sed non Iudeorum, qui erant incircumcisæ auribus.* Merito Petrus abscidiit auriculam servi, ut viam facret veritati; & veritas liberaret eum, &c. Vox sit nostrorum Martyrum auribus circumcisorum ad Japonicos illa Ambrosii serm. 15. in Psalm. 118. Audi ergo, ne si videat negligenter, veniat Petrus, arripiat gladium, abscindat auriculam tuam, quod superflue habens aurum corporis sis, qui audire, & examinare non noveris.

Nec mysterio vacat, non dextram, sed sinistram nostrorum Martyrum aures abscissam. Atqui dextra auris felix est, infelix si sinistra: illa feliciter, hac perversè audimus. Ut autem ostendat Deus Ethnicos Japonicos perversè omnino audire, sinistram aures suorum militum præscindi disponit, dextra omnino illæsa perlante; ut portendantur dexter illius populi auditus verbo Dei aperiendus. Olim Petrus gladio utens dextram Malchi abscidit auriculam, quam illico Salvator curavit, Luc. 22. 50. Quid hoc? Petrus auriculam scindit, & fidei Magister sanat? Cur non potius poenas debitas huit, qui in Dominum impiè ausus est? Quid si sinistram aures percuteret, sanaret ne tam sollicita cura Jesus? Respondet argutè satis

Rupertus lib. 13. in Joannem cap. 18. *Fu-* Rup.

turum postmodum erat, ut gladius Apostolicæ fortitudinis, scilicet vivus sermo Dei, & efficax, ac penetrabilior omni gladio anticipi, auriculam Iudeorum dextram amputaret, imò amputatam esse convinceret, & toum quod de scripturis audire videntur, sinistra aure audire, id est perversè intelligere comparet. Dextra namque fuit auricula, que amputata est. Quam verò auriculam talatu Dominus sanasse legitur, illud significat; quia quandoque futurum est, ut iterum populo illi dexter, & vera scriptura auditus aperiat. Bonum profecto rei Christianæ omen apud Japonios, ut non dextræ, sed sinistra Martyrum auriculæ amputentur; ut praesignetur non jam sinistra aurore, id est, perversè excepturos Evangelii verbum, sed omnino dextra, & feliciter: quomodo exceperunt, & retinuerunt duo millia Japoniorum, qui eo tempore ab impio Daemonum cultu ad Christi religione traducti sunt, ac deinceps alii innumerabiles.

1427 Aliter rem illustro. Etenim aures *Aures, & bilances* Hebraicæ appellantur *oznaim*; quo etiam nomine dicuntur bilances. Est enim inter aures, veluti inter duas lances, media trutina rationis, & judicii, quod in capite peculiari ratione refidet propter internos sensus rationi, & judicio ministrantes. Et quemadmodum bilances oneratae in eam vergunt partem, in quam majus immittitur pondus; sic trutinae ad instar mens nostra flectuntur in eam partem, in quam majus suauitionis, & amoris pondus incumbit: ut enim S. Augustinus. *Amor meus, pondus meum.* Hujus trutinae bilances aures esse dicuntur, quæ verba excipiunt mentem illustringant, & voluntatem inflammantia. Unde Prover. 2. 2. *Ut Prover. 2. 2. audiatur sapientiam auri tua; inclinatur tuum ad cognoscendam prudentiam.* Et cap. 4. 20. *Prover. 4. 20. Fili mi ausculta sermones meos, & ad eloquia mea inclina aurem tuam.* Inclinare aurem monemur, quod fieri solet cum aliquod auribus gratius capere, & suavius infonare volumus; aurem præsertim dextram, & caput flectimus in eam partem, unde sonus advenit. Ergo ad rem nostram. Immitabant Japones pondus benevolentiae in sinistras aurium bilances, quibus perversè auscultabant verba malitiae, sibila serpentis antiqui: ut verò in dextris aures immittant amoris pondus, & aures ipsæ inclinentur ad suscipiendum in mansuetudine infustum verbum, ac Dei sermones, quid factum? Certe quod fieri solet in trutina, quando lanx una majori gravatur pondere; nimis non nihil pondus aufert, ut lanx altera propendeat. Sinistrorum ergo aurium partes abscinduntur Martyribus, ut sic Ethnicorum Japoniorum mens suopte nutu in Christianam fidem, honestatem, & probitatem propenderat, aure dextra quasi dextra lance cordis, & liberae voluntatis, onerata pondere divini verbi. Sic omnino evenit. Adde cursim: ut Christus promptam, & fortē obedientiam suam usque ad mortem Crucis commendaret, prædictissime Psalm. 39. 7. *Aures perfecisti mhi.* Hebraicæ, perforasti, invidisti: quod proprium erat fervorum, qui liberi esse solebant. Verè incisæ, & abscissæ nostro-

Frusta au- rium serva- ta quorūsum.

Amos 3.

12.

Theodo.

S. Hieron.

Cur veclii Martires her- vias publi- cas, uti triumppha- tores.

S. Leo.

Tertul.

S. Ambr.

Ejusque Martyres. Cap. II.

nostrorum Martyrum aures, ut quæ sint usque ad crucis martyrium obedientes, Deo ipsi, & animarum saluti mancipati, significeret, ascenso vehiculo, secedere voluerunt, ita scribit: *Semper Deus quos eligit, hos vicitores subvectione sublimi in au-*

gloriæ for- Currus hic

curru applicato quasi ascendit ad cælum; ita driga.

Curritur, ita

1428 Secretarius Gubernatoris Osacæ dono misit ad P. Organinum, Sedulum illius gregis pastorem, frusta aurium nostrorum Martyrum, sanguine purpurata: quæ suppley ipse Deo obtulit nostræ Societatis nomine, quasi primogenitas rosas, quæ terra illa Jesuinarum prædicatione exulta, & fæcundata parturit in media rigentis hyemis asperitate. Quod mecum ego cum reputarem, memini verborum Amos cap. 3.

12. *Hec dicit Dominus: quomodo si eruat pastor de ore Leonis extremum auriculæ. Quid, quæso, refert quod bonum pastor extrellum auriculæ eripiat, & servet ex ovium strage, quas leo devoravit? Rupertus putat id a pastore fieri, ut ex auriculæ frusto constet, quale fuerit pecus dilaniatum, an ovis, an bos, an equus. Theodoretus vero*

*ita: Quemadmodum cum leo ovem rapit, omnino devorat, ac relictis tantum, quæ ad eum inutilia sunt, disedit: que colligere pastor cogitet, ut ex ovium Dominis demonstret ovem illam à feris interemptam fuisse. S. Hieron. tropologicè rem explicat de Doctribus, & prædicatoribus, quibus Evangelium annunciantibus attentas, & benevolas prebere aures debemus: Si venerit vir Ecclesiasticus, & homo Dei, & Samson, qui interpretatur sol, leonem interficit, ut tuis auribus audire valeamus. Boni pastores viri Jesuïte, quibus cura Japonicæ Ecclesiæ commissa, frusta auricularum reservant Protomartyrum Japoniorum; primò ut ex sanguineis illis frustis constet, oves fuisse, quos Ethnici leonibus trucidatores dilanierunt. Secundo, ut ovium Domino, Martyrum Principi Jesu, fidem faciant, oves tres ipsi tantopere gratae, à feris fuisse dilaniatas. Tertiò, ut præ manibus habentes extrema auricularum, ostendant datas benevolè aures Evangelicæ prædicationi, in cuius causa oves illæ martyrium subiere. Pro hisce nostrorum Martyrum exornandis auribus bellè faciunt ea Canti. 1. 10. verba: *Mureulas aureas faciem tibi vermiculatas: argento, quomodo à nobis sæpè in hoc opere elucidantur.**

1429 Rursus, sic abscissis auribus, currunt vectri Martires sunt per publicas Meaci in primis, Osacæ deinde, ac demum Sacai vias. Quam publicam ignominiam pertulere generosi Christi pugiles conflanti semper, invicto, atque hilari animo, non absque Christianorum lacrymis, & effuso Ethnicorum cachinno, puerorum insectantium vociferationibus, jurgiis, & lapidationibus. Quid hoc? Deduci ignominiosè fuit? Immò verò curru vehebantur triumphali, uti verissimi triumphatores: *Quando in honorem triumphi transferunt etiam instrumenta martyrii; ut in re simili dicebat S. Leo serm. de S. Laurentio. Et Tertulli. in Apologe. cap. 49. agens de Martyribus ad flipitem revinctis. Hic est habitus victoriae nostræ; hæc palma vestis, tali curru triumphamus.* Cæterum S. Ambrosius videtur tres nostros Martyres vivis coloribus splendide commendasse; dum tres alios Christi athletas Cantum, Cantianum, & Cantianillam com-

In Omure regnum deferuntur longum iter pedibus regnum deconfidentes, rigente hyeme, ac diversimodè ab infidelibus divexati. Præbat mortis sententia scripta in tabula quadam sursum erecta; creto.

Deinde nostri Christiani pugiles in Omure regnum deferuntur longum iter pedibus regnum deconfidentes, rigente hyeme, ac diversimodè ab infidelibus divexati. Præbat mortis sententia scripta in tabula quadam sursum erecta; creto.

Sub cura Eulabii Commentariensis, & Archelai spiculatoris, foris ante atrium, hi tres fratres, ut digni sunt, cruci affiguntur. Lege quælibet. 1. c. 4. dedimus.